

V Hradci Králové 27. 11. 2020

Vážené katechetky, vážení katecheté,

obracím se na vás všechny tímto dopisem v čase covidovém a na začátku krásných dnů v roce, což je adventní a vánoční čas.

Prožijeme jinak laděný Advent a Vánoce. Mnoho skutečností, na které jsme byli zvyklí po duchovní i světské stránce bude omezeno, ale podstata adventní a vánoční doby je stejná. Naopak máme letos to privilegium, abychom mohli více prožít podstatu Adventu a Vánoc.

Rád bych nás všechny povzbudil, abychom nadcházející čas dobře prožili a vychutnali si jeho krásu. Boží láska se dotýká člověka v každé době. Možná, že si někdo pomyslí, jestli se to týká i jeho? V jednom příběhu se říká, že jakýsi smutný člověk se rozhodl odejít na hory, které byly nad městem ve kterém žil. Potkal tam pastýře. Ten jako moudrý člověk na něm poznal, že není šťastný. Zeptal se ho: „Co tě trápí?“ A on odpověděl: „Jsem opuštěný, jsem sám.“ „Já jsem také sám celé dny, a přesto nejsem smutný“, řekl pastýř. Ten člověk mu řekl: „Je to možná proto, že máš Boha.“ A pastýř odpověděl: „Máš pravdu, mám Boha, věřím v něho.“ A ten druhý mu řekl: „Já nejsem schopen uvěřit tomu, že Bůh může mít rád i mne.“ Pastýř mu moudře odpověděl: „Vidíš tady dole to město, ze kterého přicházíš? Vidíš všechny ty domy a okna těch domů? Slunce je jen jedno a přesto každé ráno políbí každé okno i to nejmenší okénko a celý den do nich svítí. To se týká i tebe, ale možná máš zavřené okenice.“

Advent je dobou ztišení, zklidnění, rozjímání, abychom „otevřeli okenice“ a nechali do svého života proniknout Boží lásku. Ty „okenice“ mohou představovat ledasco, různé oprávněné starosti, které v této době řešíme a mnoho jiných záležitostí. Bůh nás nikdy neopouští.

Jarní i podzimní čas nám přinesl jiné podmínky pro soukromý i pracovní život. Chtěl bych vám všem poděkovat za veškeré úsilí, které jste vynaložili mnohdy v obtížných situacích pro práci ve prospěch vám svěřených.

Přeji všem požehnaný Advent.

Jan Paseka
generální vikář